

Sygnatura akt II Cz 573/17

POSTANOWIENIE

K., dnia 18 września 2017 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu Wydział II Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO. Wojciech Vogt

po rozpoznaniu w dniu 18 września 2017 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...)

przeciwko pozwanemu M. B.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego

od postanowienia Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 4 sierpnia 2017 r., sygn.. akt I C 2510/17

postanawia:

oddalić zażalenie

Wojciech Vogt

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Kaliszu oddalił wniosek pozwanego o zwolnienie od kosztów sądowych oraz wniosek o ustanowienie adwokata z urzędu. Ustalił, że pozwany - uwzględniając jego dochody – może ponieść koszty sądowe bez uszczerbku koniecznego utrzymania siebie i rodziny. Natomiast udział profesjonalnego pełnomocnika nie jest mu potrzebny.

Zażalenie od tego rozstrzygnięcia złożył pozwany wnosząc o zmianę postanowienia i uwzględnienie jego wniosków zarzucając, że ocena Sądu I instancji nie jest poprawna, gdyż on nie jest w stanie ponieść kosztów sądowych a udział adwokata jest potrzebny.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił, że pozwany uzyskuje dochody, które wskazują, że jest on w stanie bez uszczerbku w koniecznych kosztach utrzymania ponieść koszty sądowe.

Charakter sprawy, która jest nieskomplikowana uzasadnia również stanowisko Sądu Rejonowego, że pozwanemu udział adwokata lub radcy prawnego nie jest potrzebny.

Pozwany, wprawdzie z pomocą rodziny, ale dobrze radzi sobie z obroną swoich interesów. Nie jest osobą nieporadną, na co wskazuje jego dotychczasowe zachowanie w procesie i świadomość konieczności podniesienia zarzutu przedawnienia.

Nadto pozwany spłaca dwa kredyty w łącznej wysokości 351,36 zł – co wynika z jego oświadczenia. Powyższe wskazuje, że z uzyskiwanych dochodów jest w stanie poczynić oszczędności na ten cel. Natomiast obowiązek spłaty kredytu nie może wyprzedzać obowiązku pokrycia kosztów sądowych, co jest poglądem ugruntowanym w orzecznictwie i zgodnym z celem instytucji zwolnienia od kosztów.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd zgodnie z art. 385 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzekł jak w sentencji.

Wojciech Vogt